

Hız. Muhammed'in (s.a.v) doğruluğu ve emin olması

ÜÇÜNCÜ MESELE: O zatın (asm) sıdk-ı nübüvvetini yazıp tasdik eden birkaç sahife vardır. Şimdi o sahifeleri okuyacağız:

Birinci sahife o hazretin zatıdır. Fakat bu sahifeyi mütalaadan evvel, **dört nükteye** dikkat lâzımdır:

Birinci Nükte: لَيْسَ الْكَلُّ كَالْتَّكَلُّ Yani fitrî karagözlülük, sun'î (yapma)

karagözlülük gibi değildir. Yani yapma ve sun'î olan bir şey, ne kadar güzel ve ne kadar kâmil olursa olsun, fitrî ve tabiî olan şeylerin mertebesine yetişemez ve onun yerine kaim olamaz. Herhalde sun'îliğin yanlışlıkları onun ahvalinden, etvarından belli olacaktır.

İkinci Nükte: Ahlâk-ı âliyeyi ve yüksek huyları hakikate yapıştıran ve o ahlâkı daima yaşattıran, ciddiyet ile sıdktır. Eğer sıdk kalkıp araya kizb girerse rüzgârlara oyuncak olan yapraklar gibi o adam da insanlara oyuncak olur.

Üçüncü Nükte: Mütenasip olan eşya arasında meyil ve cezbe vardır. Yani birbirine temayül ederler ve yekdiğerini celbederler. Aralarında ittihat olur. Fakat birbirine zıt olan eşyanın aralarında nefret vardır, çekememezlik olur.

Dördüncü Nükte: Cemaatte olan kuvvet, fertte yoktur. Mesela, çok iplerin heyet-i mecmuasının teşkil ettiğı urgandaki kuvvet, ipler birbirinden ayrı olduğı zaman bulunmaz.

Bu nükteler göz önüne getirilmekle o hazretin sahifesi okunmalıdır. Evet, o zatın bütün âsârı, sîretleri, tarihçe-i hayatı vesair ahvali onun pek büyük, azîm ahlâk sahibi olduğuna şehadet ediyorlar. Hattâ düşmanları bile onun ahlâkça pek yüksekliğinden dolayı kendisini

Muhammedü'l-Emin ile lakaplandırmışlardır.

Malûmdur ki bir zatta içtima eden ahlâk-ı âliyenin imtizacından izzet-i nefis, haysiyet, şeref, vakar gibi; hasis, alçak şeylere tenezzül etmeye müsaade etmeyen yüksek haller husule gelir. Evet melaîke, ulüvv-ü şanlarından şeytanları reddeder, kabul etmezler. Kezalik bir zatta içtima eden ahlâk-ı âliye; kizb, hile gibi alçak halleri reddeder. Evet, yalnız şecaatle iştihar eden bir zat, kolay kolay yalana tenezzül etmez. Bütün ahlâk-ı âliyeyi cem'eden bir zat, nasıl yalana ve hileye tenezzül eder; imkânı var mıdır?

Hülâsa: Hazret-i Muhammed aleyhissalâtü vesselâm kendi kendine güneş gibi bir bürhandır.

Ve keza o zatın (asm) dört yaşından kırk yaşına kadar geçirmiş olduğı gençlik devresinde bir hilesi, bir hıyaneti görülmemiş ve bir yalanı işitilmemiştir. Eğer o zatın yaratılışında, tabiatında bir fenalık, bir kötülük hissi ve meyli olmuş olsaydı; behemehal gençlik sâikasıyla

dışarıya verecekti. Halbuki bütün yaşını, ömrünü kemal-i istikametle, metanetle, iffetle, bir ıttırad ve intizam üzerine geçirmiş, düşmanları bile hileye işaret eden bir halini görmemişlerdir.

Ve keza yaş kırka bâliğ olduğunda iyi olsun kötü olsun ve nasıl bir ahlâk olursa olsun rüşuh peyda eder, meleke haline gelir, daha terki mümkün olmaz. Bu zatın tam kırk yaşının başında iken yaptığı o inkılab-ı azîmi, âleme kabul ve tasdik ettiren ve âlemi celb ve cezbettiren, o zatın (asm) evvel ve âhir herkesçe malûm olan sıdk ve emaneti idi.

Demek o zatın (asm) sıdk ve emaneti, dava-yı nübüvvetine en büyük bir bürhan olmuştur.